

Кастинг у виставу про загін бійців «Карпатська січ», які воювали у зоні АТО від київського театру “Особистості”

На прослуховування потрібно підготувати монолог: Навіть не знаю з чого розпочати... От подивися на цю хату. Колись тут жили люди. Он хтось на стінці дверей робив ножом помітки зросту дітей. У мене так само було в дитинстві, років до тринадцяти робили, а потім... А точнісінько такі ж шпалери були у моїх сусідів. Хіба що відтінок інший. А якщо на секунду заплющити очі і прислухатися, то може здатися, що все це не правда. Десь далеко, то ж, насправді, хропить не Бугай, а мій папка. І це не рації і сканери тріщать там на столі, а працює телевізор. А запах мазути на руках – це від мого мотика з яким я морочився цілий день. І здається, що я у Києві, що ніякої війни немає. Якщо в це повірити... Розумієш? Те що ми тут – це не правильно. Те що ти, хлопець з Канади, знаєш про цю землю більше ніж я – це теж не правильно. І це мене бісить. Бляха муха, те що дівчина вміє збирати й розбирати калаш – це неправильно. (Підходить до мольберту.) І навіть те, що ця довбана штуkenція тут – це теж, чорт забирай, не правильно. Ми всі тут наче цей мольберт: не на своєму місці, невчасно, неправильно. От такий пейзаж життя і я маю намір його змінити. Або хоча б спробувати.